

Arrest

nr. 155 526 van 27 oktober 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 24 juli 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juni 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 september 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat M. WARLOP verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een soennitische Koerd afkomstig uit Mosul in Centraal-Irak. U bent geboren op 17 september 1989 in de wijk Ninevah Sharqia en u heeft altijd in deze wijk gewoond. U bent nooit naar school gegaan. U kan niet lezen en schrijven. Vanaf uw zeventiende zou u zijn beginnen werken in het bedrijf waar ook uw vader was tewerkgesteld. U hield zich voornamelijk bezig met het transporteren van tegels en het laden en lossen ervan. In juni 2014 is IS (Islamitische Staat) aan de macht gekomen. U en uw familie zouden besloten hebben de stad te ontvluchten omdat jullie vreesden als Koerden te worden gevisieerd door leden van deze terreurorganisatie. Jullie zouden op 12 juni 2014 zijn terechtgekomen in een tentenkamp in de stad Dohuk, gelegen in Noord-Irak, waar jullie tijdelijk konden verblijven. Op 9 november 2014 zou u als enige van de familie verder zijn gevlucht. U vreesde

namelijk dat de terreurorganisatie vroeg of laat ook Dohuk zou kunnen binnenvallen. U zou vanuit Dohuk naar Turkije gereisd zijn, waar u dezelfde dag aankwam. Op 12 november zou u vanuit Turkije naar België gereisd zijn, waar u op 18 november 2014 aankwam. U vroeg op 19 december 2014 asiel aan in België.

Ter staving van uw asielrelaas legde u uw Iraakse identiteitskaart en uw bewijs van nationaliteit voor.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat de hoedanigheid van vluchteling u niet kan worden toegekend, dit omwille van onderstaande redenen.

U maakt niet aannemelijk afkomstig te zijn uit Mosul. Hierdoor kan evenmin enig geloof gehecht worden aan uw verklaringen als zouden u en uw familie Mosul zijn ontvlucht in juni 2014 nadat deze stad in handen was gevallen van de terreurorganisatie IS.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat zowel uw identiteitskaart als uw bewijs van nationaliteit werden voorgelegd aan de Federale Politie ter verificatie. Beide door u voorgelegde originele documenten werden niet authentiek bevonden. Zowel uw identiteitskaart als uw bewijs van nationaliteit betreffen totale namakingen. Het nummer is niet in boekdruk aangebracht en de UV beveiliging ontbreekt (zie verslag Federale Politie, toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier). Nochtans verklaarde uzelf uitdrukkelijk dat het authentieke documenten betreffen (zie gehoorverslag CGVS, vragen 5, 6 en 203), wat dus geenszins het geval is. Het feit dat u vervalste documenten voorlegde, waarvan uzelf uitdrukkelijk verklaarde dat ze authentiek zijn, bewijst niet alleen dat u op intentionele wijze het CGVS heeft trachten te misleiden, het vormt eveneens een sterke aanwijzing dat u niet afkomstig bent van Mosul.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat u op kennisvragen over de stad Mosul, waar u volgens uw verklaringen zou zijn geboren en getogen, naast weliswaar een aantal correcte antwoorden, opvallend veel foutieve antwoorden geeft. Dit gegeven is van die aard dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen als zou u afkomstig zijn van Mosul volledig ondermijnd wordt.

U weet weliswaar dat de stad Mosul ook Ninevah wordt genoemd, maar wanneer u wordt gevraagd in welke provincie de stad Mosul gelegen is, weet u daarop het antwoord niet. Eerst antwoordt u een aantal keer dat Mosul in Irak ligt, wat uiteraard correct is, maar niet de naam van uw provincie betreft. Wanneer de tolk u duidelijk uitlegt wat bedoeld wordt met een provincie, antwoordt u dat de stad Mosul in de provincie Mosul ligt. U werd er vervolgens op gewezen dat de stad Mosul in de provincie Ninevah ligt. U bevestigde dit nu en lichtte toe dat Mosul en Ninevah hetzelfde zijn en hetzelfde uitdrukken (zie gehoorverslag CGVS, vragen 85- 91). Nochtans wordt sinds 1976 met het woord 'Mosul' de provincie Ninevah niet meer uitgedrukt.

Opvallend is verder dat u zeer vlot de drie provincies van Noord-Irak kan opsommen (Erbil, Dohuk, Sulaymanyah), hoewel u hier nooit zou hebben gewoond, op de laatste maanden van uw verblijf in Irak na. Provincies van Centraal- Irak, waar u, althans volgens uw verklaringen wel van afkomstig bent, kon u dan allerm minst vlot opsommen. U haalde eerst Hawler (andere benaming voor Erbil) en Dohuk aan en lichtte toe dat deze provincies dichtbij Mosul gelegen zijn. U werd erop gewezen dat dit weliswaar correct is, maar ook dat deze provincies in Noord-Irak liggen, terwijl de vraag was om provincies op te sommen van Centraal-Irak. U haalde nu Bagdad en Kirkuk aan. Hierna verwees u tenslotte nog naar Basra, waarvan u eerst foutief zei dat het in het Noorden van Irak gelegen was. Toen u erop werd gewezen dat dit zou betekenen dat Basra in de buurt van Noord-Irak gelegen is, wijzigde u uw eerdere verklaringen en liet u optekenen dat het in de buurt van Kuwait gelegen is, in het Zuiden van Irak. U diende tenslotte toe te geven dat u buiten Ninevah, Kirkuk en Bagdad geen enkele andere provincie in Centraal- Irak kende (zie gehoorverslag CGVS, vragen 92-101).

U kon weliswaar een aantal steden opsommen die gelegen zijn in de provincie Ninevah, maar wanneer u dan werd gevraagd welke rivier er doorheen Mosul-stad stroomt, de stad waarvan u beweerde uw hele leven in te hebben gewoond, antwoordde u onjuist dat dit zowel de Tigris als de Eufraat zijn. U werd erop gewezen dat enkel de Tigris doorheen Mosul stroomt. U antwoordde nu dat de Tigris wel degelijk doorheen Mosul-centrum stroomt en voegde eraan toe dat de Eufraat op het einde van de stad samenstroomt met de Tigris. U werd erop gewezen dat ook deze verklaringen niet stroken met de realiteit. Nu wijzigde u opnieuw uw verklaringen en liet u optekenen dat de Tigris en de Eufraat op een bepaalde plaats terug samenstromen. U twijfelde nu of het aan de grens was met Turkije of aan de grens met Noord-Irak (zie gehoorverslag CGVS, vragen 104-106). Echter, géén van beide opties is correct. Uw verklaringen in verband met de stromen in Mosul, die toch van levensbelang zijn voor de stad en haar inwoners, doen zeer sterke twijfels rijzen over uw beweerde afkomst uit Mosul.

Hetzelfde geldt voor uw verklaringen in verband met de bruggen in Mosul-stad. U weet weliswaar dat er in totaal vijf grote bruggen zijn over de Tigris in het centrum van de stad, maar verder slaat u de bal geregeld mis. Zo laat u optekenen dat de 'shuhada brug' de vijfde brug is, terwijl dit de derde brug is.

Over de 'Rabe brug' zegt u dan weer dat dit de eerste brug is, terwijl uit info waarover het CGVS beschikt, blijkt dat dit de vierde brug is. Er werd u een foto getoond van de oude brug (el jisir el Atieq), een brug die u eerder zélf had genoemd, maar u herkende deze nochtans erg bekende en opvallende brug niet. U lichtte toe dat u deze brug enkel van naam kende, maar dat u ze nooit heeft gezien. Volgens u zouden alle bruggen in Mosul ook op elkaar lijken.

U weet weliswaar wat bedoeld wordt met 'bab al top', maar wanneer u wordt gevraagd deze marktplaats te situeren in de stad, verklaart u dat het gebied gelegen is tussen de 'rabe brug' en de 'shuhada brug'. U werd gevraagd of u hier zeker van bent. U bevestigde er 100 % zeker van te zijn. Wanneer u er vervolgens op gewezen werd dat uw verklaringen niet stroken met de info waarover het CGVS beschikt en dat het gebied gelegen is tussen de Hurryia brug en de oude brug, gaf u toe dat u zich had vergist, zeker wat betreft de 'shuhada brug'. U werd erop gewezen dat uw geloofwaardigheid sterk ondermijnd wordt wanneer u eerst uitdrukkelijk laat optekenen 100 % zeker te zijn over uw antwoord en vervolgens, na confrontatie met uw verkeerd antwoord, toegeeft zich te hebben vergist. U begreep dat dit niet bevorderlijk is voor uw geloofwaardigheid. Het feit dat u even later het genoemde plein 'bab al top' niet herkende op een foto die u werd getoond tijdens het gehoor, is dat evenmin (zie gehoorverslag CGVS, vragen 107-128).

U werd gevraagd of uw wijk Ninawah al Sharqia aan de linkerkant of aan de rechterkant van Mosul gelegen is. U antwoordde hierop dat dit de rechterkant is (ten westen van de Tigris). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat dit niet klopt en dat dit de linkerkant is (ten oosten van de Tigris). Vervolgens werd u gevraagd om nog wijken op te sommen die aan dezelfde kant van Mosul gelegen zijn als uw wijk. U somde volgende wijken op: 'Jezaer', 'Quds', 'Faisalyia', 'Noor' en 'Sukkar' op. Dit antwoord van u is correct. Echter wanneer u vervolgens werd gevraagd om over een aantal wijken te zeggen of ze aan dezelfde kant of aan de andere kant van Mosul gelegen zijn als uw wijk, geeft u weliswaar een aantal juiste antwoorden (ivm. de wijken Qadesyia, Majmua, Nabi Younis, Karama, Baldiyat en Yarmook), maar daarnaast slaat u de bal vaak mis. Rachidyia, Sumer en Thakafyia, nochtans bekende wijken in Mosul, kon u helemaal niet in de stad situeren. Over Derkesli zegt u dat het aan de andere kant van Mosul gelegen is, terwijl uit informatie blijkt dat deze wijk gelegen is aan dezelfde kant van Mosul als uw wijk (namelijk ten oosten van de Tigris). Hetzelfde geldt voor de wijken Andalus en Hadba. Omgekeerd beweerde u dat de wijken Mosul al Jadida en Mansoor aan dezelfde kant van Mosul gelegen zijn als uw wijk, terwijl uit objectieve informatie blijkt dat deze twee wijken gelegen zijn aan de andere kant van Mosul als uw wijk (namelijk ten westen van de Tigris). U werd ermee geconfronteerd dat u regelmatig foute antwoorden gaf op de u gestelde vragen in verband met de geografische situering van de wijken in Mosul. U antwoordde hierop dat u de Koerdische wijken beter kende dan de Arabische omdat u zich hier veel meer ophield (zie gehoorverslag CGVS, vragen 131-150). Deze uitleg van u kan niet overtuigen.

Verder is het opvallend dat u weliswaar de Saddam-moskee herkent, maar dat u geen idee heeft waar deze precies is gelegen in Mosul. Hetzelfde geldt voor de luchthaven, de universiteitswijk en het pretpark van Mosul (zie gehoorverslag CGVS, vragen 152-163 en 177-178)). U geeft een aantal correcte antwoorden in verband met de bekendste ziekenhuizen in Mosul, maar u slaagt er niet in om voorbeelden te geven van busstations in Mosul. Pas wanneer u wordt gewezen op Garadj Shimal, lijkt u te binnen te schieten dat deze bekende bushalte vlakbij uw wijk is gelegen (zie gehoorverslag CGVS, vragen 170-176). U kan vlot verschillende poorten opsommen in Mosul stad, maar van de rivier de Khawser heeft u nog nooit gehoord. Nochtans stroomt deze rivier ook doorheen Mosul (zie gehoorverslag, vragen 179 en 180). Wanneer u werd gevraagd de aangrenzende wijk van uw wijk op te sommen verwijst u onder andere naar de Sukkar wijk, terwijl uit de objectieve info blijkt dat deze wijk absoluut niet grenst aan uw wijk. U weet weliswaar dat uw wijk gelegen is aan de weg naar Erbil, maar wanneer u wordt gevraagd welke wijk het dichtste tegen Erbil gelegen is, verwijst u naar Jezaer, terwijl uit de objectieve informatie blijkt dat dit de wijk Quds is (zie gehoorverslag CGVS, vragen 182-185).

U beweert eerst zich niets meer te kunnen herinneren van de val van het regime van Saddam Hussein en van de impact hierop op uw stad Mosul. Dit is opmerkelijk aangezien u op het moment van de val van het regime van Saddam Hussein reeds 14 jaar was en dit een ingrijpende historische gebeurtenis betrof. U werd erop gewezen dat u als veertienjarige toch herinneringen zou moeten hebben aan een dergelijke belangrijke gebeurtenis. U antwoordde vervolgens vaagweg dat mensen massaal op straat kwamen om te protesteren tegen het regime van Saddam Hussein. U heeft geen enkel idee in welke maand precies de stad Mosul is gevallen in 2003. Uw verklaringen in dit verband zijn weinig doorleefd en kunnen allerm minst overtuigen van uw aanwezigheid in Mosul op het moment van de val van het Saddamregime (zie gehoorverslag CGVS, vragen 190-194).

Alle informatie waarop het CGVS zich hierboven baseerde, is toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier.

Omwille van bovenstaande redenen wordt geen enkel geloof gehecht aan uw verklaringen als zou u afkomstig zijn van Mosul en daar zijn geboren en getogen. De problemen die u in Mosul zou hebben meegemaakt zijn bijgevolg evenmin geloofwaardig.

Er rijst een sterk vermoeden dat u afkomstig bent van Noord-Irak en niet van Centraal Irak maar dat u dit probeert te verhullen. Vooreerst is het opvallend dat u naar eigen zeggen enkel Koerdisch en geen Arabisch spreekt (zie gehoorverslag CGVS, vragen 43 en 44). Dit is opvallend aangezien Arabisch de officiële taal is in Mosul. Dat u als Koerd uit Mosul geen woord Arabisch spreekt, is weinig geloofwaardig. Ook opmerkelijk en reeds hierboven opgemerkt, is dat u de provincies van Noord-Irak vlot kan opsommen, terwijl u amper provincies van Centraal-Irak kent. Dit gegeven, in combinatie met uw gebrekkige kennis over Mosul, doet sterk vermoeden dat u niet van Mosul in Centraal-Irak afkomstig bent, maar wel van Noord-Irak.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de actuele toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gelet op het feit dat er sterke vermoedens rijzen dat u afkomstig bent uit Noord-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie aldaar te worden beoordeeld. Aan uw herkomst uit Centraal-Irak wordt alleszins geen geloof gehecht.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat anno 2014-2015 in Irak plaatsvindt.

Wat het grondoffensief betreft dat IS sinds juni 2014 in Irak voert, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak. De gebieden waar er strijd wordt geleverd tussen de Koerdische peshmerga en de militanten van IS betreffen de zogenaamde betwiste gebieden, waaruit het Iraakse leger zich in juni 2014 massaal had teruggetrokken en waarover de Koerdische peshmerga, in een tegenoffensief tegen IS (eind 2014- begin 2015), geleidelijk opnieuw de militaire controle verwerven.

Deze gebieden behoren niet tot de erkende Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak, met name de vier noordelijke provincies onder controle van de Koerdische Regionale Regering. Ook bij het offensief dat IS in augustus 2014 inzette in de betwiste gebieden werd de grens van de Koerdische autonome regio niet overschreden. De aan de gang zijnde gevechten situeren zich aldus uitsluitend in Centraal-Irak. De ISIS-offensieven en peshmerga-tegenoffensieven en het hiermee gepaarde gaande geweld in de Centraal-Iraakse provincies Ninawa, Tarmim en Diyala hebben slechts een zeer beperkte impact op de veiligheidssituatie in Noord-Irak.

Het terreurgeweld in KRG-gebied is veel minder frequent dan elders in Irak. Er vond de voorbije acht jaar twee grootschalige aanslagen plaats in KRG-gebied, met name in september 2013 en in november 2014.

Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. Daarnaast vinden er slechts sporadisch kleinschalige aanvallen plaats. Deze zeldzame terreurdaden hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op eenheden van de politie, het leger of de aanwezige veiligheidsdiensten. Dit veruiterlijk zich in de grote vluchtelingenstroom naar Noord-Irak. De influx van meer dan 200.000 Syrische vluchtelingen en 900.000 IDP's uit Centraal-Irak die het IS-offensief ontvluchten, heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KRG-regio. Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio werden de veiligheidsmaatregelen in de KRG-regio echter wel verhoogd. Het aantal checkpoints werd en de veiligheidscontroles werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder soennitische IDP's.

De spanningen om olie en budget zetten de relaties tussen de KRG- en de Centraal-Iraakse regering weliswaar op scherp, maar deze ontdooiden na het aantreden van premier Abadi en het olie-akkoord dat eind 2014 werd afgesloten. De blijvende spanningen om onder meer de betwiste gebieden hebben

nauwelijks een impact op de veiligheid van de Noord- Iraakse burgerbevolking, zeker niet nu de federale regering de Koerdische troepen nodig heeft in het bestrijden van het gewelddadige IS.

Daarnaast vormen gedeelten van het Koerdische noorden het doelwit van sporadische aanvallen door het Iraanse en Turkse leger op respectievelijk PJAK en PKK-doelwitten, doch deze aanvallen zorgden de afgelopen jaren slechts voor een beperkt aantal burgerdoden. Zowel het in september 2011 overeengekomen staakt-het-vuren tussen PJAK en Iran, als het in maart 2013 afgesloten vredesakkoord tussen de PKK en Turkije werden in 2014 nageleefd.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten werden reeds hierboven besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, artikel 48/3, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

“Eerst en vooral, er wordt niet getwijfeld aan verzoeker identiteit, herkomst en nationaliteit. Verzoeker bevestigt dat hij is afkomstig van Irak, uit Mosul en dat hij is Koerd”.

Verzoeker bevestigt dat zijn identiteitsdocumenten authentiek zijn.

Omtrent de gestelde kennisvragen aangaande Mosul, wijst verzoeker erop dat hij nooit naar school ging, altijd werkte met zijn vader en dus niet kon lezen of schrijven. Het bewijs hiervoor vormt het gegeven dat hij het begrip provincie niet begreep tijdens het gehoor. Het is dus onmogelijk om een grote kennis van Mosul en omgeving te hebben. De antwoorden die hij gaf tonen aan dat hij inwoner is van Mosul. Het verhoor was voorts kort en er werd niet doorgevraagd over de moord op zijn vader.

Verzoeker stelt dat hij als Koerd vervolging vreest vanwege IS. Hij toetst dit af aan de criteria zoals bepaald in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

2.1.2. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Hij stelt dat de situatie in Mosul, dat nog steeds in handen is van IS, nog steeds gevaarlijk is. Hij heeft verschillende redenen om een onmenselijke behandeling te vrezen en het is duidelijk dat hij in de onmogelijkheid verkeert om terug te keren naar Irak.

2.1.3. Verzoeker legt op 31 juli 2015 per aangetekend schrijven en door middel van een aanvullende nota een kleurenkopie neer van een attest dat moet bewijzen dat hij inwoner van Mosul was (rechtsplegingsdossier, stuk 3).

2.2. Verweerder legt op 6 oktober 2015 door middel van een aanvullende nota de volgende informatie neer: de COI Focus Irak, De veiligheidssituatie in de Kurdistan Region of Iraq van 10 september 2015 en de COI Focus, De bereikbaarheid van Noord-Irak via luchtverkeer van 27 maart 2015 (rechtsplegingsdossier, stuk 8).

2.3.1. De door verzoeker aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.4. Dient vooreerst te worden opgemerkt dat, waar verzoeker stelt: *“Eerst en vooral, er wordt niet getwijfeld aan verzoeker identiteit, herkomst en nationaliteit”*, dit gelet op de inhoud van de bestreden beslissing bezwaarlijk ernstig kan worden genomen. In deze beslissing wordt immers geoordeeld dat aan verzoekers beweerde herkomst van Mosul geen geloof kan worden gehecht.

In dit kader wordt in de bestreden beslissing op basis van de stukken van het administratief dossier met recht gemotiveerd:

“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat zowel uw identiteitskaart als uw bewijs van nationaliteit werden voorgelegd aan de Federale Politie ter verificatie. Beide door u voorgelegde originele documenten werden niet authentiek bevonden. Zowel uw identiteitskaart als uw bewijs van nationaliteit betreffen totale namakingen. Het nummer is niet in boekdruk aangebracht en de UV beveiliging ontbreekt (zie verslag Federale Politie, toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier). Nochtans verklaarde uzelf uitdrukkelijk dat het authentieke documenten betreffen (zie gehoorverslag CGVS, vragen 5, 6 en 203), wat dus geenszins het geval is. Het feit dat u vervalste documenten voorlegde, waarvan uzelf uitdrukkelijk verklaarde dat ze authentiek zijn, bewijst niet alleen dat u op intentionele wijze het CGVS heeft trachten te misleiden, het vormt eveneens een sterke aanwijzing dat u niet afkomstig bent van Mosul.”

Verzoeker brengt overigens geen dienstige argumenten bij ter weerlegging van de voormelde motieven. Hij beperkt zich er immers toe op algemene wijze te bevestigen dat zijn identiteitsdocumenten authentiek zijn, en dit zonder ook maar enig concreet argument of element bij te brengen dat afbreuk zou kunnen doen aan de voormelde motieven. Dat hij zich ter adstructie van zijn voorgehouden identiteit en herkomst bediende van valse identiteitsdocumenten, deze vaststelling niet dienstig aanvecht en desalniettemin tot op heden expliciet blijft vasthouden aan de authenticiteit van deze documenten, werpt een ernstige smet op de algehele geloofwaardigheid van zijn verklaringen en van zijn beweerde herkomst van Mosul in Centraal-Irak.

Uit de gezegden die in dit kader met recht worden aangehaald in de bestreden beslissing, blijkt daarenboven dat verzoeker omtrent verschillende eenvoudige en essentiële kennisvragen inzake zijn voorgehouden stad en regio een verregaand gebrek aan kennis vertoonde. Zo vertoonde verzoeker een gebrek aan kennis omtrent zowel de naam van de provincie waarin zijn stad gelegen was als de andere provincies van Centraal-Irak. Waar hij erop wijst dat hij het begrip provincie niet begreep tijdens het gehoor, dient te worden vastgesteld dat dit zijn onwetendheid ter zake niet kan verklaren. Er werd hem, nadat hij dit begrip aanvankelijk niet begreep, immers duidelijk uitgelegd wat een provincie was en uit zijn verdere gezegden (onder meer inzake de provincies van Noord-Irak) blijkt duidelijk dat hij dit vervolgens begreep (administratief dossier, stuk 6, nr.90-101). Verzoeker vertoonde bovendien een manifest gebrek aan kennis aangaande (i) de rivieren die door Mosul stromen; (ii) de bruggen over de rivier Tigris in Mosul; (iii) bab el tob; (iv) de wijken van Mosul; (v) de ligging van belangrijke plaatsen als de Saddam-moskee, de luchthaven, de universiteitswijk en het pretpark van Mosul; (vi) de busstations in Mosul; (vii) de aangrenzende wijk van zijn wijk en de wijk die langs de baan waarlangs zijn wijk ligt het dichtst bij Erbil is gelegen; (viii) de val van het regime van Saddam Hoessein en de impact hiervan op de stad Mosul. Verzoeker betwist deze vaststellingen niet doch tracht deze te vergoelijken door te verwijzen naar zijn ongeschoold profiel. Ook van een ongeschoold persoon mag echter worden verwacht dat deze kan antwoorden op dermate eenvoudige en elementaire kennisvragen omtrent zijn voorgehouden stad en regio van herkomst. Dat van verzoeker niet mocht worden verwacht dat hij omtrent de voormelde elementen een meer gedegen kennis zou vertonen, kan gelet op zijn verklaarde beroepswerkzaamheden daarenboven bezwaarlijk ernstig worden genomen. Verzoeker zou vanaf zijn

zeventiende en tot aan zijn vertrek uit zijn land van herkomst immers hebben gewerkt bij zijn vader, hij zou daarbij met zijn vader zijn meegegaan met een vrachtwagen en zij zouden daarbij tegels hebben afgeleverd bij bedrijven (*ibid.*, nr.50-54). Zoals terecht wordt aangehaald in de bestreden beslissing en te meer gelet op verzoekers voorgehouden beroepswerkzaamheden, is het eveneens niet aannemelijk dat verzoeker geen woord Arabisch spreekt aangezien het Arabisch de officiële taal is in Mosul.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende herkomst van Mosul. Derhalve kan evenmin geloof worden gehecht aan de bewering dat hij deze stad nadat deze in handen kwam van IS samen met zijn familie zou zijn ontvlucht in juni 2014 en aan zijn verdere asielrelaas.

Het attest dat verzoeker in het kader van onderhavige beroepsprocedure neerlegt om zijn vermeende herkomst te staven kan aan het voorgaande geen afbreuk doen (rechtsplegingsdossier, stuk 3). Het attest wordt slechts bijgebracht in de vorm van een kleurenkopie. Gelet op de manipuleerbaarheid van zulke kopieën, kan aan dit attest geen bewijswaarde worden gehecht. Tevens dient te worden opgemerkt dat verzoeker niet omschrijft op welke wijze hij in het bezit kwam van dit document. Gelet op het oorlogsgeweld in verzoekers beweerde stad en provincie en het gegeven dat IS deze stad en grote delen van deze provincie in handen heeft (rechtsplegingsdossier, stuk 8), mocht dit van hem nochtans worden verwacht. Deze vaststellingen maken, samen met de reeds hoger gedane vaststelling dat verzoeker zich in het kader van onderhavige asielprocedure reeds heeft bediend van verscheidene valse identiteitsdocumenten, dat niet de minste bewijswaarde kan worden gehecht aan het kwestieuze attest. Aangezien verzoeker zijn beweerde identiteit en herkomst niet staft aan de hand van authentieke identiteitsdocumenten, toont hij overigens hoe dan ook niet aan en kan niet worden aangenomen dat dit attest op zijn persoon betrekking zou hebben.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.5. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in een bepaald land of bepaalde regio niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in het land en de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt omwille van het hoger vastgestelde leugenachtige karakter van zijn verklaringen omtrent zijn herkomst en asielrelaas zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

2.3.6. De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst en asielrelaas. Derhalve is verzoekers verwijzing naar artikel 48/7 van de vreemdelingenwet niet dienstig.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig oktober tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS